Perceptie van de huisarts op teledermatologie in België

Haio: Fryns Camille , KUL
Promotor: SPITAELS David , KUL
Praktijkopleider: CEULEMANS Steven , COOLEN Jo , VAN DEN BROEK Hans-Christiaan , WYNANTS Stefan

Context: Dermatologische aandoeningen vormen een belangrijk aandeel van de huisartsgeneeskunde. Teledermatologie (TD) kan bijdragen aan een snellere toegang tot specialistisch advies, kortere wachttijden en een efficiëntere zorgorganisatie.

Onderzoeksvraag: Deze studie onderzoekt de algemene visie van huisartsen ten opzichte van de huidige beschikbare vormen van TD. Er wordt een overzicht ontwikkeld van de applicaties die hiervoor gebruikt worden, met zowel de positieve indrukken als de ervaren tekortkomingen. Onze intentie is om hiermee een verbeterde werking van TD te initiëren en bijgevolg een betere kwaliteit van zorg voor patiënten te kunnen bieden.

Methode: We stelden een vragenlijst samen met de volgende criteria: gebruiksvriendelijkheid, nuttigheid, vindbaarheid, betrouwbaarheid, waarde, toegankelijkheid en tevredenheid. De enquête werd via de wachtkringen, huisartsenverenigingen en directe contacten verspreid naar huisartsen en huisartsen-in-opleiding binnen Vlaanderen en Brussel. De resultaten werden daarna geanalyseerd met behulp van beschrijvende statistiek om zo een overzicht te creëren van de demografische kenmerken van de respondenten en hun perceptie omtrent TD.

Resultaten: Van de 91 geïncludeerde vragenlijsten gaven 54 deelnemers (59%) aan TD te gebruiken via een applicatie. Van deze 54 gebruiken 27 deelnemers (50%) e-mail het meest om dermatologisch advies te vragen, 18 deelnemers (33%) gebruiken hiervoor Doctolib Siilo, 7 deelnemers (13%) gebruiken WhatsApp en 2 deelnemers (4%) gebruiken de applicatie Skinvision. De applicaties Doctolib Siilo en e-mail werden door respectievelijk 11 van de 18 (61%) en 18 van de 27 (67%) deelnemers nuttig bevonden in het kader van TD. 12 van de 18 gebruikers (67%) van Doctolib Siilo beschouwden hun applicatie als betrouwbaar voor het delen van patiëntengegevens, terwijl 13 van de 27 e-mailgebruikers (48%) hun communicatiemiddel als minder betrouwbaar beoordeelden. Bij navraag naar beveiligingsmaatregelen, zoals tweefactorauthenticatie, versleuteling van berichten/bestanden of wachtwoordbeveiliging, werd door respectievelijk 8%, 9% en 18% van de totale deelnemers aangegeven dat deze vorm van beveiliging aanwezig was. Op vlak van toegankelijkheid van de applicaties gaven 38 van de 91 totale deelnemers (41%) aan dat de applicaties toegankelijk waren en dat zij nooit problemen hadden ondervonden bij het gebruik ervan. De genoemde voordelen van TD betroffen door 28 deelnemers (31%) een kortere wachttijd voor de patiënt, door eveneens 28 deelnemers (31%) een snellere diagnose en door 31 deelnemers (34%) een betere samenwerking met dermatologen. Voor 99% van de deelnemers werd geen financieel voordeel gehaald uit het gebruik van de applicaties. Over het ontwerp van de bevraagde applicaties, evenals over het al dan niet aanraden van de applicaties aan collega’s, werd door 30 van de 91 deelnemers (33%) een neutraal standpunt ingenomen. Als grootste voordeel van de applicaties werd voornamelijk aangehaald dat er snellere hulp bij diagnostisering kon worden geboden, waardoor overbodige doorverwijzingen vermeden konden worden.

Conclusie: Deze studie toont aan dat TD een voordeel kan bieden binnen de patiëntenzorg: het wordt door huisartsen als waardevol beschouwd, maar het gebruik gaat gepaard met bezorgdheden rond privacy, veiligheid en praktische implementatie. Verdere ontwikkeling van een GDPR-conform en gebruiksvriendelijk platform is noodzakelijk. Integratie in het elektronisch medisch dossier en

eventuele AI-ondersteuning kunnen nog een grotere meerwaarde zijn in de eerstelijnszorg.